

„Edinost“

zhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 6. uri zvečer.

Naročnina znaša:

Za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uravnava oziroma.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 nvč.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 nvč.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi

računajo po vrstah v petito. Za večstrano naročilo s primerim popustom. Poslana, smrtnice in javne zahvale domači oglasi itd. se računajo po pogobu.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Tru.

Vabilo na naročbo.

S 1. julijem 1900. odpremo novo naročbo na „Edinost“, katera stane: v Trstu (na dom pošiljana) in za vse Avstro-Ogersko:

24 kron za vse leto,
12 „ „ pol leta,
6 „ „ četrt leta,
2 kroni na mesec;

za zunanje dežele:

36 kron za vse leto.

za pol, četrt leta in na mesec pa razmerno.

Kdor izmed zunanjih naročnikov naroči „Edinost“ na tamošnji pošti, dobi jo za 18 kron; to pa vsled tega, ker nam ni treba lista frankirati (5 stot. za vsako številko), marveč dotični naročnik plača poštino naravnost tamošnji pošti, ali poština se izdatno zniža.

Posamične številke lista se prodajajo v Trstu v mnogih tobakarnah po 6 stotink (3 kr.), v Gorici pa po 8 stotink (4 kr.).

List se zamore z vsakim dnem naročiti.

One naročnike pa, ki so zaostali s plačilom naročnine, uljudno prosimo, da nemudoma storijo svojo dolžnost.

Uprava „Edinosti“

v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Kdo zapoveduje v Trstu?!

Pod tem naslovom priobčuje „Agramer Tagblatt“ nastopni članek:

Ako bi stavili to vprašanje do kakega Slovence v Trstu ali okolici, odgovoril bi z ogorčenjem: list „Il Piccolo“! Mogli bi misliti, da je ta odgovor pretiran, ali vendar odgovarja resnici. V Trstu res ukazuje „Piccolo“. V načelu bi seveda ne bilo temu ničesar prigovarjati, ako novinstvo odločilno vpliva na razvoj javnih stvari. Celó veseliti bi se morali, da se na tak način spoštuje javno mnenje. Ali v Trstu ni tako, kajti sicer bi se morali ozirati tudi na mnenje „Edinosti“, ki izraža želje in stremjenja tamošnjih Slovencev.

V Trstu zapoveduje — kakor rečeno — „Piccolo“, čegar upliv izhaja izključno le iz strankarskih zvirov. Ne čudimo se, ako na mestnem municipiju besedi „Piccola“ pripisujejo toliko važnost. Saj „Piccolo“ je glasilo večine občinskega sveta, oziroma deželnega zbora, in so med njim in municipijem najintem-

nej odošaji. Tudi temu se ne čudimo, da na namestništvu slede glasu tega lista. Današnji politični zistem kaže ravno: svojo dobrotnost tistim prizadevanjem, ki jih zastopa rečeni list na škodo hrvatskega in slovenskega življa. V tem se posebno odlikuje namestnik grof Goess in je povsem naravna stvar, da se „Piccolo“ in kompetentne politične in administrativne oblasti tako dobro razumejo. Neumevno pa je, da „Piccolo“ tudi v cerkvi zapoveduje. „Piccolo“ je list, ki je vse prej, nego poučen v cerkvenih stvareh. Njegovim somišljenikom gotovo niso interesi cerkve na srečo. Nasprotno lahko trdimo. Vendar se utikajo v cerkvene stvari in imajo tu odločilno besedo. Zanje obstoji le vprašanje: da-li cerkev služi njih političnim in strankarskim interesom? Ako ne, pa se oglašajo z reklacijami. Ako v cerkvenih stvareh Slovenci povzdiguje svoj glas, potem je to — po „Piccolo“ — provokacija, katero treba udušiti. Politična oblast smatra stvar seveda v istem zmislu in se obrača takoj do škofijskega ordinarijata, kateremu se v sladkem tonu povdarja potreba, da se demonstracijam in neredom pride v okom in ordinarijat ustreza, pro bono pacis, najpripravneje željam posvetne oblasti. Tako se dogaja, da „Piccolo“ tudi škofu usiljuje svoje mnenje.

V tem razmerju je tudi iskati vzroka demonstracijam dne sv. Rešnjega Telesa.

Tu opisuje zagrebški list vse mahinacije in hujkanja „Piccolova“ in povdarja, kar smo povdarjali tudi mi, da se je takrat storil največji greh, ko se je tržaški škof udal prvokrat. Po tem prvem grehu, se v cerkvi dosledno preganja slovenski jezik. Potem nadaljuje:

To je obžalovati ne le se stališča vere, ampak tudi se stališča svobode. In iredentovci imajo pač liberalizem v nadpis, sicer pa žalijo najelementarnejše pojme liberalizma.

Mi nikakor ne soglašamo z načelom Cavourja: »svobodna cerkev v svobodni državi«. On sam ne bi mogel izvesti tega načela in bi se le v Ameriki moglo izvesti brez škode za cerkev in za državo. Pri nas so razmere drugače. Čuditi se je le, da se ravno tržaški iredentisti pregrešajo proti temu načelu. Oni zahtevajo, naj se posvetna oblast utika v cerkvene stvari in da cerkvi usiljuje svoje mnenje. Je-li to liberalno?

slovenska stranka zanašati le na značajnost, na poštenje ljudstva. To pa je tam, kjer je v ljudstvu demoralizovano, težko, silno težko. Treba je v ljudstvu najprvo vzbuditi čut poštenja in samozvesti, treba je ljudstvo navajati k značajnosti... To pa je zopet težko, silno težko...

Tako je bilo tudi to pot. Slovenska stranka se je imela boriti na eni strani proti demoralizaciji v ljudstvu, a na drugi strani proti nepoštenim sredstvom italijanske stranke...

Umevno je torej, zakaj so se šanse slovenske stranke v zadnjem hipu znatno poslabšale...

Prišel je dan volitev. Agitatorji so letali že na vse zgodaj od hiše do hiše... Eni so gonili volilce skupaj, drugi so nagovarjali itd. Šlo je vse križem. Komaj se je zdanilo in že so prihajali volilci posamično ali v grupah. Narodni volilci so stopali ponosno, samozavestno. Znali so, za kaj gre. Znali so, da je danes dan, ko imajo pokazati svetu, da oni žive, da se zavedajo svoje narodnosti. Znali so, da so poklicani danes, da rešijo narodno čast. In stopali se na volišče ponosno, samozavestno...

Vse drugače je bilo s prodanci. Bili so pobiti, gledali v tla, kakor bi jih bilo sram pred okolico svojo. Izgledali so po večini ka-

Cerkvena oblast je v prvi vrsti poklicana, da varuje verska čustva svojih pripadnikov in da brani svobodo cerkve proti vsaki nepoklicani ingerenci. Zato pa bi bil moral škof, ko je posvetna oblast zahtevala od njega naredbe v cerkvi, naperjene proti verskemu in narodnemu čutu Slovencev, odgovoriti takoj: to je moja stvar! V cerkvi odrejam jaz in sem sam odgovoren za vse, kar se godi v cerkvi. Cerkev ni mesto za politične agitacije, ampak za molitev.

Da je škof takoj v prvič dal tak odgovor, ne bi bili pozneje nikdar več stavili do njega takih zahtev in ne bi bilo prišlo do demonstracij, katere on gotovo najbolj obžaljuje. „Agramer Tagblatt“ ne soglaša s klici: Proč od Rima! in bi želel, da se zasnuje kompaktna skupna akcija v obrambo pravice. V malo dneh, pravi, bo slovanski svet slavil praznik svojih apostolov sv. Cirila in Metoda. Ta dan naj bi služil hrvatskim in slovenskim deželam za veliko manifestacijo. To manifestacijo bi gotovo v Rimu dobro umeli in ne dvomimo, da potem ustrezno opravičenim zahtevam našim.

„Tagblatt“ zaključuje: Klici, ki jih je bilo čuti v Trstu na sv. Rešnjega Telesa dan ostanejo — tako se nadajamo — brez odmeva in brez posledic. Kdo pa more jamčiti, da tudi v drugič, ako se taki dogodki ponovno, ostanejo brez posledic?! Po takih dogodkih se naravnost gladi pot gibanju „proč od Rima“. Mi ponavljamo, da bomo tako gibanje vsikdar obžalovali. „Piccola“ bi seveda ne bolela glava radi takega gibanja, ali mi menimo, da cerkvene oblasti imajo vendar tudi nekaj odgovornosti. Ob dobri volji se tako gibanje lahko takoj zaustavi. Treba le nekoliko ozira do pravice, običajev in tradicij naroda!

Politični pregled.

TRST, 25. junija 1900.

K položaju. Gospod dr. Ebenhoch iz nemške katoliške ljudske stranke ima skoro vsaki dan svoje novo mnenje o političnem položaju v Avstriji, oziroma o postulatih Nemcev. Vsaki dan drugo mnenje, a vsako tako novo mnenje pomenja novo etapo, ki ga izdatno približuje stališču nemških liberalcev in nacionaleev, kar se dostaje narod-

kor živina, ko jo gonijo v mesnico. Pravo praveato prodano meso...

Prihajal je na volišče tudi nekdo iz Trusk. Njegovi sosedje so bili vsi zavedni narodnjaki. Tudi on je prihajal na volišče, a ne iz narodnega navdušenja, ampak z namenom, da preživi en dober dan, t. j. da se ako mogoče zastoj naj in napije, pa naj že bo od Slovencev ali Italijanov. Stopal je počasi in premišljeval, da je vendar le škoda, ker s volitve tako poredkoma... Ko bi bile volitve bolj pogostoma, bilo bi več dobrih dni. Tako je mož modroval, ko ga je nad Rojci — v bližini Pomjana dotekel Čičev Vanič in mej obema se je vnel sledeči razgovor.

— Dobro jutro barbo.

— Bog daj.

— Bravo barbo, greste tudi vi volit?

— Hm, ne vem.

— Kaj ne veste? Ne boste-li volil z nami kakor drugi naši zavedni ljudje, to je za našo slovensko narodno stranko?

— Hm, hm. Jaz bi že, pa se bojim zameriti gospodom v Koprnu.

— A! Gospodom, laškim gospodom se bojite zameriti. Kaj pa imate od laških gospodov?

— Gospodje nam dajo vse. Oni kupujejo od nas mleko, drva in druge reči ter nam dajejo denar za tisto. (Pride se.)

nega in sosebno jezikovnega vprašanja. Najnovčje svoje mnenje je dr. Ebenhoch položil v politično brošuro »Politično položanje v Avstriji«. S to brošuro se je ta prvak nemške katoliške ljudske stranke pomaknil tako na levo, da si z levičarjem Grabmayerjem — ki je te dni zaklinal Čehom, da morajo s konja doli — kar podajata roko. Jeden kakor drugi zahtevata, naj se posredovalni jezik in novi poslovnik oktroirata; razlika je le ta, da je Ebenhoch še bolj ciničen nego Grabmayer. Ebenhoch pravi namreč, da pred viharjem, ki navstane vsled oktroiranja nemškega posredovalnega, reče državnega jezika se ne treba nič plašiti. Ali tudi ta cinizem bi človek še odpustil, ali hinavstvo, ki si je Ebenhoch privoščal potem, je skrajno zoperno. Upravi bo naloga — pravi —, da v izvrševanju jezikovnih zakonov pokaže, da tu ne gre za nadvlado jezikovnega naroda nad drugim, ampak le za državno potrebo. Ali ni zoperno to hinavstvo? Ako tudi Ebenhoch čuti v svojih žilah kri herrnovolka, pa naj bi vsaj povedal to odkrito, kakor se spodobi poštenemu možu, ne pa da se skriva za frazami o državni potrebi.

Po njega »mnenjih«, ki jih je imel dr. Ebenhoch zadnje čase, verujemo do pičice njegovi izjavi v gori omenjeni izjavi, da »njegovim volilcem« zveza s Čehi nikoli ni bila simpatična, kakor se tudi ne čudimo, da se jemož Ebenhoch zopet tu skril za hrbet svojih volilcev!! Po vseh teh pojavih se menda pameten človek ne bo več čudil, kako da so Čehi tako lahkim srcem zapustili — take zaveznike!!

Še na adresu Jaworskega. Poljski list »Kurjer Lwowski« piše: Kolo poljsko prihaja do prepričanja, da je Jaworski se svojim smešnim postopanjem vodstvo radikalno kompromitiral, in sedaj bi hotel zlo popraviti s tem, da se poteguje za nova pogajanja med vlado in Čehi. Kolo poljsko se je se svojim vednim laviranjem in svojimi uslugami vladi osmešilo na Češkem. Na shodih se vsikdar spominjajo kozolcev Poljakov: njih zveze z Staročehi, njih boja za izjemno stanje na Češkem, njih zveze z Mlačočehi in izdajstva... A Nemei?... Vsled zadnjih dogodkov se jih pričinja polasčati germanska objestnost, oni menijo, da se zopet prične njih gospodarstvo v Avstriji. Oni govore o »državnem jeziku« in žugajo Poljakom, da jim odtegnejo razne narodne dobitve. Norci! Kakor da je to, kar smo pridobili, kaka milost. Naj se zgodi kar hoče, nam mora veljati načelo: Bog nas obvaruj pred nemškim gospodstvom! Nad germanskim nadvladjem ga ni za nas nobenega poraza, nobene nesreče. Instinktivno se moramo čuvati pred nemškimi vladami, ki so bile začetek vsej krivici in vsemu varanju. Že v temelju samem je krivičnost: nekaj milijonov Nemcev naj bi gospodovalo v Avstriji...

Romunske finance nam kažejo v prošlem računskem letu znatno nazadovanje in veliko gospodarsko krizo, kakor razvidimo iz izvešja finančnega ministerstva. Vsi glavni državni dohodki so znatno zaostali za svotami, ki so bile predvidjene v proračunu. Predvideno je bilo dohodkov 237,588.490 frankov, potrošilo se je tekom leta 207,647.844 fr.; izdalo se je torej za redne državne potrebe 30 milijonov manj nego bi bilo potrebno, to pa samo zaradi tega, ker v državni blagajnici ni bilo denarja. Vključ takemu varčenju pa znaša primanjkljaj za prošlo računsko leto še vedno 38,208.620 fr. Ves dejanski deficit znaša torej 60 milijonov frankov. Iz vsega je razvidno, da romunske finance slonijo na krivi osnovi. Vsekako trošijo več, nego dovoljujejo davčne moči prebivalstva. Pomisliti treba, da so lansko leto uvedli še neke nove davke, zlasti

PODLISTEK

Zvezda spoznanja.

Slika s Pomjančine. — Piše: Slavoljub Podslapinsky.

V.

Mej tem, ko je italijanska stranka, ali kakor se sama nazivlje: »partito triano« napejala vse svoje sile, posluzevala se vseh možnih sredstev, da izide konečno kakor zmagovalka iz volilnega boja, tudi slovenska stranka ni držala rok križem.... Kljub temu so se v zednji hip razmere za slovensko stranko obrnile neugodno, ker le-ta ni mogla stopiti za italijansko stranko na opolzko pot korupcije in podkupovanja. Italijanska stranka je imela na razpolago poleg vsega drugega tudi velike svote denarja, katerega je porabljala za podkupovanje volilcev. In to je umevno. Cilji one oligarhije, ki sestavlja italijansko Istre, gredo za uničenjem in v propast slovenskega seljaka v Istri. Ti cilji so torej skrajno nepošteni. Stranka pa, ki ima pred sabo nepošteno cilje, se mora posluževati tudi nepoštenih sredstev v dosego teh ciljev. Cilji slovenske stranke pa so pošteni, ona stremi za pravico in resnico in do tega vodi le poštenje. Do resnice je možno dospeti le potom pravice. Zato pa se je zamogla in se zamore.

5% davek od uradniških plač. To pa je vedno slabo znamenje, kedar se mora nedostatek v dohodkih pokrivati s tem, da se manjša plača državnim uslužbencem. Takim naredbam sledi vedno — manjše veselje do dela in večja korupcija. — Med izdatki so najvažnejše postavke sledeče: za državne dolgovne 87.870.000 fr., za finančno ministerstvo 30.740.000 fr., za vojsko 46.350.000 fr., za nauk in bogočastje 30.330.000 fr., za notranje stvari 20.050.000 fr.. Velik del teh izdatkov, kakor gori omenjeno, je ostal neizvršen.

Tržaške vesti.

Dvojna mera. Mi smo uverjeni, da je bilo letos v cerkvi sv. Justa birmanih veliko slovenskih otrok. Včeraj pa je bila birma v Barkovljah, kjer so bili med kakimi 100 birmanci eeli trije italijanski otroci in še ti so umeli slovenski. Ali glejte: do slovenskih birmancev pri sv. Justu se ni spregovorila beseda v materinem jeziku, pač pa je bila ona trojica laških otrok v Barkovljah osrečena s celim nagovorom iz ust prevzvišenega vladike. To je tista dvojna mera! In tako z gracijjo dalje, ali tudi na tej usodri poti pridemo enkrat na — zadnjo postajo!

»Indipendente« proti mestnemu svetu tržaškemu. Glasilo nevesekoga pravi z ozirom na podporo K. 2000, ki jo je mestni svet tržaški podelil pelagronim Furlanom na predlog dr. Rybáfa, da odobruje sicer in pozdravlja s zadoščenjem ta sklep, no, da se je podpora prehitro sklenila in da bo moral mestni svet v prihodnje bolje pretresovati take nujne predloge in varčevati z občinskim denarjem.

Glejte no lisjaka, kako se zvija in dela lepega, samo, da bi vsaj nekoliko pokrtil v celem mestu priznani in s splošnim veseljem konstatirano blamažo svojih somišljenikov in gospodarjev.

Podpora K. 2000 za revne, od lakote umirajoče pelagrozne, ki je bila sklenjena še-le po daljši razpravi, katere so se udeležili zastopniki vseh tržaških strank, se je po »Indipendente«-jevem mnenju prenašlo dovolila, a radi podpore K. 1600, ki jo je mestni svet v isti seji, brez vsake debate in **proti glasom slovenskih zastopnikov** dovolil za pojedino, ki jo nameravajo tržaški učitelji prirediti učiteljem iz Benetk, torej iz laškega kraljevstva, nima veliki organ iredente nikake grajalne besede!

Za pijančevanje beneških učiteljev ni škoda potrošiti K 1600, siromake avstrijskih občin, tudi če so Lah, pa naj se pustile stradati, akoprem s ravno laški listi dan na dan v živih barvah popisovali, kako nujne podpore so oni potrebni?!

Ali so nam italijanski podaniki bližji nego avstrijski?

Ali pa se ima varčevati le, kadar se gre za podpore nesrečnejšem, nikar pa ne, kadar se prirejajo irredentovske demonstracije?

Morda pa tiči vzrok »Indipendentejeve« varčnosti v dejstvu, da je podpora nesrečnejšim predlagal Slovence, ono za pijančevanje laških učiteljev čisto italijanska mestna delegacija?

Dragi »Indipendente«, ako že želiš rešiti iz blamaže svoje prijatelje, glej, da se sam ne blamiraš tako nesmrtno kakor v tem slučaju!

Popravek. Gosp. dr. Rybář nas je opozoril, da se je njegov govor v zadnji seji mestnega sveta, glede podpore bolnikov v Furlaniji, glasil tako-le: »Mestni svet tržaški je v podobnih slučajih vedno dajal podpore, in sicer celotujim podanikom. Nadejam se, da ne vzkrati svoje pomoči niti sedaj, ko ne gre morda za Slovence pri sv. Jakobu, ampak za prave Italijane, ki mejplemenitum Trstom in slavnimi Benetkami umirajo gladi ali prav za prav gnjujejo živi.

Nekaj o političkih marodérjih. Pišejo nam: Političkim maroderjem okolo »Secola« se je začelo majati pod nogami! Kakor nekdanj pokojni Ciatto v svoji »Salobardi«, tako se ti ljudje danes oprijemljejo vsakega sredstva, samo, da bi ohranili trobilo »Il Secolo«. Te dni so ti politički maroderji pograbili celo po vesti (neosnovani sicer), da je gosp. Venezan v zadnji seji mestnega sveta ponudil dr. Rybářu roko. To je res grozno!

Uboga »demokracija«, kako nizko si padla! Od kakega Banellija nismo pričakovali družega, ali gledé Spadonija, Marcusa in tovaršev, smo se zelo motili, ko smo jih smatrali za resne politike.

Ako res hočejo politično umreti, jim ne treba drugega, nego nadaljevati pot, ki so jo nastopili. Ali ne vedo, da smešnost ubija. Ko jih tako-le gledam, kako otepajo okolo sebe, mi prihaja na misel sledeče: Nekdaj smo si stali nasproti jaz in trije italijanski gospodje. Eden med njimi je bil doktor. Prepirali smo se glede naših narodnostnih bojov tako, da bi kmalo prišlo do pravega — spora. Ko sem pa čez nekoliko dni prišel zopet v dotiko z isto gospodo, so mi že od daleč in na javni ulici moleli roke v pozdrav! A pomislite, da sem jaz navaden delavec, ki si mora v potu svojega obraza služiti kruh in potem recite mi, kako označenjo zasluži postopanje sedanjih voditeljev gori omenjenega umazanega lista, ki se zgražajo, ako laški doktor ponuja roko slovenskemu — doktorju!

Dostavim naj še, da je eden onih treh gospodov danes tudi doktor in sicer v vrstah iste tržaške »Democratice«, katere glasilo zamerja označeni čin uljudnosti med dvema — odvetnikoma, ki pa se v resnici niti dogodil ni. Nizki ste, nizki, gospodje okolo »kaluže« in le želeči je, da se v najkrajšem času pogreznete še — nižje!

Z dostojnim sovražnikom, dostojna borba, vam pa le — zaničevanje.

Naša mladina pod vešali! Iz Šklednja nam pišejo: V četrtek je imela neka učenka na kiti privezan slovenski trak. Ko je gosp. učitelj Sovich zagledal to — zločinko, jej je rekel ostro: »Takega traku ne smeš nositi. Druge barve — tu je naštel raznih barv — lahko, samo slovenskih jaz nočem videti!« Na to se je oglasila neka druga deklica mene: »Me smo Slovenke in smo ponosne, da moramo nositi slovenske trakove in jih bomo tudi nosile! Razjarjani učitelj je zarezal nad »toli predzno« dekleco: »Zato, ker si Slovenka in ker hočeš nositi slovenski trak, pojdi ven iz klopi in danes bodeš zaprta«. Nato je pripomnil še, da naj le gre nje oče pisat to v »Edinost« in »Brivca«. In deklica je bila zaprta o. l. 11. ure predpoludne do 1. ure popoldne. Pripomniti mi je še, da so v naši šoli tudi nad slovenskimi razredi še vedno le laški nadpisi. Slovenski učitelji smejo zahajati na vse laške zabave in z vsakim Romanjonom; svojih bratov domačinov pa se mora izogibati — o narodnih veseljih niti ne govorim — tu niti pogledati ne smejo nikogar!

Kako je že rekel tisti pokojni italijanski poslanec: »Nemške šole so vešala za italijanske otroke?! Kaj pa so laške za slovenske otroke?!

»Viva S. Giusto!« Z Opčin nam pišejo: Včeraj smo imeli tukaj »šagro« pod cesarsko zastavo. Slovenske trobojnice nobene! Temu se ne smemo čuditi, kajti »šagre« se udeležujejo v slovenski okolici iz večine le še elementi iz sloja »šviga-švaga« p. d. eikorijsi. Pri Mičelu je bilo tudi precej italijanskih izletnikov in nekaj Slovencev iz Trsta. Ti še menda niso poznali razmer; če bi jih, bi ne doživeli sramote, kakor so jo morali doživeti. Ko je »šagra« srečno končala, so se polnili prostori Mičelove gostilne s plesalci in plesalkami. V prvem nadstropju je sedelo pri neki mizi nekoliko Tržčanov-Italijanov, ob dolgi mizi pa cela vrsta domačinov in domačink. Poznalo se jim je na obrazih, da jih je rodila slovenska mati. Govorili so slovenski in šalili se, (priznati moram) spodobno, kakor je navada v poštenih slovenskih družbi; kmalu so tudi zapeli slovenski. Sicer niso peli nobene prononeiranih slovenskih himn, ampak le zaljubljene popevke, a tržaške Slovence je veselilo tudi to, sicer ne posebne ubrano petje, in eden izmed njih jim je navdušeno zaklical »Živeli!« Človek pa ne sme hvaliti dneva pred večerom. Pri sosednji mizi se je oglasil ponižen italijanski glasek: neki gospodek je demonstrativno pel italijansko pesem.

Okoličani so zopet zapeli slovensko pesem, kakor navlaš, in mož je spravljal svoj bariton v predale svojih pljuč. Tedaj pa se je spodaj pred hišo oglasila godba, ki je prej svirala na »šagri«. Zastvirala je himno »S. Giusto«. Slovenski Openci so se drug za drugim oglašali, češ, to je: »viva S. Giusto«, nekaj deklet je začelo peti pesem, njim so sledili možki in kmalu je bilo skoro vse omizje. Italijani spodaj in v I. nadstropju pa so ploskali, da jih morajo še danes žgati roke. Obraze slovenskih izletnikov bi trebalo fotografirati. A prišlo je še lepše. Dočim so prej nekako sramežljivo spremljali laško godbo, zapeli so naenkrat iz polnih grl neko italijansko pesem, v kateri je govora o Opčinah in o — svobodi! Kakšna ironija! Ljudje, ki pojejo na svoji slovenski zemlji pesmi svojih

najhujših — sovražnikov, govoré o svobodi! Mar ne vidijo, da si sami kujejo okove?

Slovenski izletniki so plačali in šli, češ da ne morejo dalje poslušati takega petja. Šli so, bogatejši za žalostno skušnjo, kako zaslepljeni so še nekateri Openci.

Izletnik.

Iz Šklednja nam pišejo: V nedeljo dne 17. t. m. smo imeli v Šklednju procesijo sv. Rešnjega Telesa, ki se je vršila najslajneje. Ulice, po katerih se je pomikala procesija, so bile odičene z zelenjem in zastavami; tudi naše trobojnice niso izostale; razobešenih jih je bilo lepo število, a vendar še premalo. Cerkveni pevci so peli v procesiji — seveda — izključno latinski. Vaska godba je igrala izvrstno, pa obžalujem, da nisem slišal niti enega komada slovanskega. Najeli so pa tudi — enkrat letos — iz laških razredov nekaj dečkov, ki so prepevali tudi latinsko. Da niso bile domače ženske spredaj, kjer so ganljivo prepevale »praznik svetega«, mislim, bi, da sem tam kje v Kalabriji.

Mimogrede moram vam še sporočiti, kar me je največ bolelo. Videli smo mnogo laških, in — čujte! — tudi samoneških napisov! Da ne govorimo o laških trgovcih, ali žalostno je, da je tudi pravih domačinov, ki si ne upajo razobešiti slovenski nadpis, ker se bojé zameriti — ptujcem.

No, potolažil sem se zopet, ker sem čul, da so nekateri naši baš sedaj sklenili, da popravijo ta greh. Da bi le hitro, hitro. Mi moramo čuvati slovenski značaj naše vasi!

Predržni ptujec prihaja v našo vas in ne mené se za večino prebivalstva slovenskega — otvori svojo trgovino s samolaskim nadpisom ali celo s samonemškim. To je največji greh, da takega trgovca tudi domačini podpirajo. Kako hočete, da nas bodo ptujci spoštovali, ko vidijo, da sam domačin prezira — svojo narodnost in svoj jezik?!

Škoda, da je prišel kasno. Pod tem naslovom piše »Naša Sloga«: V jedni poznanih »rudečih« kavarna mesta tržaškega so se Židje in lažiliberaleci pogovarjali o zadnjih dogodkih pri sv. Jakobu v Trstu. V razgovoru je pala tudi beseda o namestniku grofu Gočesu. Jeden prvakov iz one družbe, Žid po veri, a neodrešene po čutstvu, se je tako-le izrazil o gospodu namestniku: Zahvalimo, gospóda, previdnost, da nam je dal takega moža, in obžalovati moramo samo to, da je kasno prišel k nam. — Imaš prav, brate, se je oglasil drugi lažiliberalec, škoda, da je kasno prišel k nam.

Temu razgovoru ne treba tolmača.

Povožen deček. Danes popoldne se je vračal iz mesta na Greto metlarjev voznik, Fran Erjavce. Na voz sta prišla tudi Fr-luga (Tič) mati in nje 10letni sin s Trstenika.

Ko je prišel voznik do srede ulice Belvedere, tja kjer zavije električni tramvaj v Rojan, se je voz usled visokostojčih električnih šin tako močno stresel in odletel v stran, da sta mati in sin padla z voza in sicer ona v stran, sinček pa pod voz in tako nesrečno, da mu je zadnje kolo voza šlo čez glavo, provzročilo mu zelo veliko rano na obrazu in vsled naglega odtoka krvi, tudi takojšnjo smrt. Hitro na to zbralo se je na licu mesta mnogo ljudstva. Nekateri so postavili umirajočega dečka ob strani ceste, a predno je došel telefonično poklicani zdravnik, je deček že umrl. Mimogrede bodi povedano, da je bil včeraj nesrečni deček pri sv. birmi v Barkovljah.

Kdo je kriv tej nesreči: ali električne šine, ki stoje tako visoko nad zemljo, ali pa uprava uravnavanja cest, ki jih ni dovolj zvišala?!

Okoličanskim ženicam pa svetujemo, da naj se ne sedajo na take vozove, na katerih se ni mogoče držati in jim bodi ta nesreča vedno v resen opomin.

Nekaj za smeh. Neki eikorijs iz Ročila je imel sina za birmo. V svoji zagrizenosti proti svojemu rodu, je pa sklenil, da ga ne da birmat v Trstu, ker je tu škof Slovan!

Poizvedel je, kedaj je sv. birma v Kopru in hajd se sinom tja! Tam se je počutil zadovoljnega — češ: tu bo vsaj škof Italijan (!) birmal sina. Ali ojoj, kako se je prestrašil, ko je ugledal tržaškega vladiko, pripravljajočega se za birmovanje! Take tepee kakoršen je ta eikorijs radi prepuščamo eikoriji!

Najdeno. Maja meseca t. l. so našli v cerkvi sv. Antona starega uhane z briljanti, vredne 100 gld. Isti so shranjeni na tuk. redarstvenem ravnatelstvu.

Zginit je iz Trsta 32-letni trgovec Viktor Duramani, zapustivši mnogo dolgov. Pred odhodom je vzel Josipu Maliju pri katerem

je stanoval, hranilno knjižico, glasečo se na 9000 (drugi pravijo, na 10000) gold. ter dvignil v denarnem zavodu denar. Oblastiga seveda iščejo.

Aretiranje. V soboto so aretirali v neki prodajalnici v ulici S. Lazzaro 31-letnega Nikolaja Čenčurja, ker si je o nakupovanju drugih stvari prisvojil nekaj žepnih rut.

Dražbe premičnin. V torek, dne 25. junija ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici S. Zaccaria št. 1, pohištvo; v ulici Belvedere št. 35, krčmarska oprema in pohištvo; v ulici Acquedotto 28, pohištvo; na trgu St. Giovanni št. 6, pohištvo.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri jutraj 19.7, ob 2. uri popoldne 28.8 C°. — Tlakomer ob 7. uri jutraj 760.1 — Danes toplomer ob 7. uri jutraj 25.0 C. — Danes plima ob 9.14 predp. in ob 7.49 pop.; oseka ob 2.31 predpoludne in ob 2.18 popoldne.

Vesti iz ostale Primorske.

× Vspehi italijanskega radikalizma. Bilo je časov, ko sta Koper in Izola veljala kakor velekonsevativni mesteci. Zlasti v Izolo je tržaško društvo veteranov vsako leto rado prirejalo svoje izlete. In vsikdar so bili prisrečno vsprejeti od ljudstva in iskreno pozdravljeni od župana in občinskega zastopa. A kako je danes? Radikalna sprememba. Danes vlada tam lažiliberalni duh in veterani tržaški si ne upajo več v Izolo, ker vedo, da bi ne bili prijazno vsprejeti. Te vspehe italijanskega radikalizma v nekdanj konservativnih krajih se ima pripisati vladajočemu zistemu v Primorju, ki ni znal ali ni hotel ohraniti si nekdanji vpliv nad onimi mesteci Istre.

V zastopstvu mesta koperskega je še pred nekoliko leti sedelo c. kr. profesorjev, učiteljev, uradnikov in zmernih Italijanov. Vsi ti življi so danes izključeni iz občinskega zastopstva, tudi tu je zavlada tista italijanska radikalna stranka, ki noče ni čuti o kakem sporazumljenju se Slovani. Županom je bil izvoljen odvetnik Belli.

Vesti iz Kranjske.

* Samonemške cenike pošilja slovenskim trdkam tovarna Samassa v Ljubljani, ki je obogatela s slovenskimi groši. Bi se li to tovarno, katere moški rodbinski ud na Nemškem na javnih shodih kar besni proti Slovancem, kakor razkačen gad — bi se li to podjetje ne moglo temeljito poučiti, da so časi nemškega paševanja v Slovenih precej minili?

* V ljubljansko deželno bolnico je bilo minoli mesec vsprejetih 427 moških in 363 ženskih, skupaj 790 bolnikov, ter se je v tem mesecu zdravilo 1178 oseb. Ozdravljenih je bilo 446, zdravje se je zboljšalo 199 bolnikom, neozdravljenih se je odpustilo 16 in 45 je bilo přemeščenih v druge bolnice, 43 bolnikov je umrlo. Sklepom maja je še ostalo v oskrbi 429 bolnikov.

* Občinski svet ljubljanski je imel dne 22. t. m. svojo izredno sejo, v kateri so razpravljali velezanimive in pomembne stvari. Pred vsem so sklenili novo pogodbo z akcijsko družbo za plinovo razsvetlavo. Že od leta 1898 so se vršila pogajanja radi te kočljive točke in dolgotrajna in draga pravda je bila skoro neizogibna, ali vse se je poravnalo mirnim potom. Prav tako!

Dalje so sklenili, da se mestna občina pritoži proti odloku c. kr. ministerstva za notranje stvari, s katerim je razveljavljen sklep o samoslovenskih uličnih napisih.

Kakor tretja točka dnevnega reda je sledilo poročilo o gradnji novega »cesar Frane Jožefovega« mostu. Delo so poverili dunajski trdkarji Píkl & Brausewetter, ki se je zavezala, da dogotovi most še letošnjo jesen. Most bo iz betona, prav okusno izvršen in lep okras bele Ljubljane. Stal bo — kolikor je preračunjeno sedaj — z vsemi stroški okroglih 90.000 gld., ki so naloženi v mestni hranilnici.

* Zanimiva operacija. Iz Ljubljane nam pišejo: Zadnji čas se je prav mnogo pisalo o Vevčah, naj tudi jaz povem kaj od ondot!

Vevškemu gostilničarju g. I. D. je pes na desnem očesu popolnoma oslepel. Nerodno je taval okrog ter se zaletaval in zadeval v

vsako napotje. To pa je nekega suroveža ujezilo, da je zagrabil poleno ter lopnil ubogega psa. Zadel ga je po očesu. Vsi so menili, da mu je izteklo oko. Pa glej! Pes je hipoma spregledal, ker mu je poleno potegnilo veliko mreno z očesa.

To je pač najnovejši način očesnih operacij, samo dvomljivo je, da-li se povsod tako posreči kakor v tem resničnem slučaju.

Vesti iz Štajerske.

— Toča in grozninalivi so minili ponedeljek uničili vse poljske pridelke in sadje v celi fari. Zavodna v Šaleški dolini tako, da je pričakovati bede, kakršne ni pomniti od vekov. Pomoč od države, dežele, okrajev, občin je potrebna. Odpošljejo se prošnje za dobrosrčno pomoč ubogim Zavodčanom.

— Za Slomšekovo slavljenja na Ponikvi dne 5. avgusta t.l. se delajo velikanske priprave ter se prijavljajo društva in korporacije od vseh strani slovenskih dežel. Tudi Hrvatje so obljubili udeležbo. »Celjski Sokol« pride korporativno z zastavo, pa tudi ostala narodna društva se gotovo pridružijo. Od otvoritve »Narodnega doma« v Celju še štajarski Slovenci gotovo nismo videli na svojih tleh tako velikanskega slavlja, kakor bo letošnje na Ponikvi.

— Zaradi ljubezni je skočila v Muro 20letna hčerka gostilničarja »zur Stadt Meran« v Mariboru. Pri Spielfeldu potegnili so nesrečnico mrtvo iz vode.

— Slovani vlečejo nemški voz. »Domovina piše«: Vodstvo velikega Sommerfesta-a v Lipnici na Štajerskem, katerega je priredilo razkričano nemško društvo »Südmark«, so vodili slovanski odpadniki H. Stiasny, Pogačnik, Kapree, Kohoutek itd. Na nemškem Štajerskem vlečejo naši odpadniki nemški voz proti Slovincem, doma na Slovenskem pa mnogo naših nevednežev podpira nemške obrtnike, trgovce, gostilničarje itd. in kupujejo celo Südmarkine žveplenke, to se pravi: oni mažejo osi nemškemu vozu, da ložje teče po slovenskih tleh in reže naše livade.

Vesti iz Koroške.

Spomin slavne bitke pri Kustoci je praznoval minolo nedeljo bataljon 7. pešpolka v Celoveu. Ob 10. uri je bila v mestni farni cerkvi sv. Ilja slovesna služba božja.

Celovški tramvajski uslužbenici so zahtevali povišanje plač in so izjavili, da sicer 24. t. m. začno stavko. Večini njihovih zahtev so ugodili. Stavka torej izostane.

Slomšekova slavnost celovških bogoslovcev se je dne 21. junija nepričakovano sijajno vršila. Z lahkomernvo bojazljivostjo so se pogledovali bogoslovci zadnje ure pred otvoritvijo: pride-li več rodoljubov, bodo pa tudi zadovoljni z sporedom? — Kar se je razširila vest: slavni koroški starosta, milostljivi gospod tinjski prošt Serajnik pride! Nepopisno veselje in navdušenje je zavladalo in samozavestno in ponosno je trdil vsakdo: sijajni vspeh je zagotovljen! Za proštom Serajnikom pa je prišlo še do 70 drugih gostov: dekani, župniki, kmetje z dežele, profesorji, uradniki, trgovci iz mesta — sploh: evet koroškega rodoljuba se je zbral okrog Slomškovih podob! Došla sta tudi dva benečanska Slovence-duhovnika, ž. gg. Kruder in Ker.

Točno ob pol petih se je začela slavnost. Dvorana je bila okusno olepšana: ovenčana Slomšekova slika je bila obdana z lepimi rastlinami.

Že prva, pozdravna pesem »Domovina« je povzročila jako burno ploskanje. G. Janko Maierhofer (IV. leto) je pozdravil na to došle rodoljube, ter rekel, da ne moremo bolj počastiti spomina Slomškovega, nego pa, da gledamo na to, da Slomškov duh ne izgine ne s Koroškega, posebno pa ne iz bogoslovja! Nato so nastopili tamburaši — živo pozdravljeni; z največjim zanimanjem je sledilo občinstvo njihovi točki (»Lepa naša domovina«), in ko so dovršili — je zavladalo nepopisno odobravanje, tako, da so morali vdariti še en komad. Lep dokaz, da je tamburaški zbor v bogoslovju umesten! Tudi druge točke bogatega sporeda so se vršile lepo in dovršeno. Omenimo še, da je g. Mergl (IV. leto), res dovršen virtuoz, igral »melodijo bosanskega goslarja« na jedni struni. Slavnostni govor »Ljudska šola po Slomškovih nazorih« je

bil — vzoren, utis, ki ga je povzročil, nepričakovan, ganil je navzoče, ker so slišali Slomškov lastne besede o šoli, o šoli, za katero je Slomšek najbolj skrbel; šola, mladina, Slomšek — če slišiš jedno od teh besed, misliš na drugo. Čast govorniku g. Fr. Cukali. (I. leto). Takorekoč vzvišena nad vsako hvalo pa je bila deklamacija: »Blagovestnik«. Glas, predavanje, kretanje, vse dovršeno: Slava deklamatorju g. L. Hornboecku (II. leto)!

Misli in občutke poslušalcev v izbornih besedah je izrazil č. g. Josip Rozman. — Takšnega užitka — je trdil — dobimo le jako redkokrat, občudovati moramo marljivost in spretnost bogoslovcev, ki so nam podali te vsestransko dovršene točke. O slovesu je še vsaki gost posebej izrazil svojo zadovoljnost in veselje. Bile so to kraje ure! Živeli slovenski bogoslovci!

Razne vesti.

Velik dar. Iz New-Yorka javljajo, da je trgovska trdnjava v S. Louisu S. Kuples in R. Brukings darovala tamošnjemu vseučilišču 30 milijonov frankov. Dosedaj je imelo to vseučilišče v nepremičninah in denarju 12 in pol milijonov frankov premoženja, sedaj se mu pomnoži isto na 42 in pol milijonov. Tako postane ta zavod, ki nosi ime slavnega Washingtona, najbogatejši v Ameriki. Lastniki imenovane trdnjave so si pridobili svoje ogromno bogastvo s trgovino v S. Louisu. S. Kuples je nedavno nevarno zbolel ter je hotel še pred smrtjo urediti svoje stvari in izvršiti staro željo, da pomaga vseučilišču z večjo svoto v nabavo učnih sredstev. Amerikanci so pač veliki tudi v podpiranju znanosti in znanstvenih zavodov.

Kultura in neumnost. V »Glas Naroda« čitamo sledečo amerikansko, komično-podučljivo dogodbico.

Pred časom je prišel v Ameriko laški trgovec Corelli ter se ustavil v New-Yorku kjer ga je vsprejel neki sorojak njegov, ki ga je, kakor bomo videli, prav lepo zabaval. Sprovel ga je k broklinskemu mostu in mu ponudil polovico tega velikanskega mosta za — 500 dolarjev!

Corelli je šel na limanice, je verjel in plačal! Dalje je sorojak sprovel gosp. Corellija v centralni park, kjer mu je »prodal« medveda in dve prodajalnici!

Stvar je skoraj neverjetna, osobito, ko je bil Corelli — trgovec in bi moral poznati svet, ali ker se je Corelli, ko je spoznal sleparijo, obrnil na sodnijo, moramo že verjeti, da je v Italiji še takih neumnežev!

Škoda, da nam ne dopušča prostor, da bi podali našim čitateljem — vsi sliko! Zato pa povemo le, kaj je Corelli rekel ob koncu komedije:

»Ako slepar ne kupi mostu nazaj — ga ubijem!« To se lahko zgodi, ako ga le — vdobi!

Štršna rodbinska drama se je izvršila te dni v Berlinu. Neka žena je vrgla vse štiri svoje otroke skozi okno tretjega nadstropja. Vsi štirje so ostali mrtvi. Potem je nesrečna žena skočila še sama skozi okno in je tudi smrtno ranjena.

Poskus samomora 11-letne deklice. Iz Gradača poročajo: 11-letno dekletce Konstancija Scheiner je bilo ubežalo od doma. Prijela je je policija in oddala njega sestri. Ko je to poslednja spremljala dekletce domov, se jej je le-to iztrgalo iz rok in skočilo v mlinško strugo. Voda je nesla dekletce kakih 200 korakov daleč predno so jo izveкли.

Priznanje. Trgovinsko ministerstvo je g. Adolfu Petrinu, delovodji pri firmi Matijan v Ljubljani, priznalo 20 K v zlatu za izborno delovanje v letošnjem tečaju za mojstre iz stroke stavbenih mizarjev na tehnološkem muzeju na Dunaju, ter mu izročilo lepo izdelano diplomo.

Dragocene konje je imel pokojni vestminsterski vojvoda v Londonu. Te konje so prodali pred kratkim na dražbi in so stržili za 20 konj poldrugi milijon gld. Najviša cena 420.000 gld. se je plačala za 4-letnega žrebea, ostali konji pa so bili razprodani po 40.000 — 92.000 gld. Toliko se v viših krogih izdaja za različen luksus.

Loterijske številke izžrebane dne 23. junija:

Dunaj	88	33	86	17	41
Gradec	15	71	35	88	80
Inomost	76	59	24	87	83

Brzojavna poročila.

Udeležniki želez. kongresa na Reki.

REKA 24. (K. B.) Včeraj je prišlo semkaj 70 udeležnikov železniškega kongresa ogledat si znamenitosti mesta. Popoldne je ravnateljstvo ogerske drž. železnice priredilo banket na čast tujim gostom. Popoldne so se isti odpeljali v Opatijo, od koder so se kmalo vrnili na Reko. Nekaj gostov se je vrnilo čez Benetke domov, ostali so se odpeljali zopet v Budimpešto.

Poroča nadvojvode Frana Ferdinanda.

DUNAJ 25. (K. B.) »Corr. Wilhelm« javlja, kakor je videti, iz pristojnega vira: Glasom dvornega poročila se bo dne 28. t. m. ob 12. uri popoldne vršila v dvorani tajnih svetnikov cesarskega dvora v navzočnosti najvišjih dvornih dostojanstvenikov, tajnih svetnikov in ministrov svečana zaprisega nadvojvode Frana Ferdinanda d' Este. Ista korespondenca je izvedela iz zasebnega vira, da se tiče ta zaprisega bližnje poroke nadvojvode z grofico Sofijo Chottek, in sicer stališča bodoče soproge in otrok iz tega zakona.

Rektor dunajskega vseučilišča.

DUNAJ 25. (K. B.) Profesor avstrijskega civilnopravnega postopanja Emil Schrutka pl. Rechtenstamm je voljen rektorjem dunajskega vseučilišča.

Zadušnica za Muravjeva.

DUNAJ 24. (K. B.) Danes predpoludne je bila v pravoslavni ruski cerkvi zadušnica za pok. Muravjeva. Iste so se udeležili poslanik Kapnist, mnogo členov diplomatskega kola, med njimi turški in francoski poslanik itd.

Milan na potovanju.

DUNAJ 24. (K. B.) Kralj Milan je predpoludne odpotoval v Karlove vari, predsednik srbskega ministerstva Gjorgjević pa v Marienbad.

Biv. minister-predsednik Dupuy senator.

LE PUY 24. (K. B.) Bivši minister predsednik Charles Dupuy je s 569timi glasovi od 690 izvoljen senatorjem.

Francija in Maroko.

LONDON 23. (K. B.) List »Times« je izvedel, da je marokanska vlada dne 9. t. m. zahtevala od francoske vlade, da odloči razsodišče o spornih vprašanjih, navstalih vsled tega, ker so Francozi zasedli Vaze Tuat, Tidikek in Gurara ter okraj Igli.

Ustaja na Kitajskem.

SHANGHAI 23. (K. B.) Kitajske čete so v četrtek pod poveljstvom princea Tuana napadle Tientsin s 45 brzostrelnimi topi. Do sedaj še niso mogli vzeti mesta, da-si so napravili mnogo škode. — Glasom poslednjih vesti iz Pekinga se poslanstva še drže.

HONGKONG 23. (K. B.) »Hongkong Daily Express« javlja, da je Li-Hung-Cang prejel od cesarice ukaz, da se poda v Peking, da zaduši ustajo bokserjev ter sklene mir z velevlastmi. Isti da odpotuje dne 27. t. m. iz Kantona preko Hongkonga in Shangaia.

PETROGRAD 23. (K. B.) Podadmiral Aleksejev javlja dne 17. t. m. iz Port-Arthura: Od štirih kitajskih loveev na torpede, vzeti v bitki pri Taku-u, so obdržali Rusi, Angleži, Francozi in Nemei po enega. Isti dostojanstvenik javlja glede »bistreljanja trdnjav pred Taku-om: Z angleške ladije »Algerine« so ranjeni dva častnika in štirje pomorščaki. Nemška ladija »Iltis« je zgubila enega častnika in šest mornarjev. Poveljnik »Iltisa« in 8 mož je ranjenih. S francoske ladije »Lyon« so ranjeni 3 pomorščaki.

YOKOHAMA 23. (K. B.) O gibanju japonskih čet in ladij prodira v javnost le malo vesti; vendar poročajo iz verodostojnega vira, da pojde še ena divizija na Kitajsko. Od potovanja Li-Hung-Canga pričakuje tuk. novinstvo najboljših uspehov.

LONDON 23. (K. B.) Večerni listi javljajo iz Shangaia: V Wai-hai-wai-u so bokserji požgali skoro vsa inozemska podjetja. Poslanica Reuter pravi, da nima o tem nobenega poročila.

KIEL 24. (K. B.) Cesar Viljem je podelil poveljniku ladije »Iltis«, kapetan Lansu red. »pour la mérité«. Odlikovanje se je naznanilo ladijevju v Kielskem pristanišču potom signala z zastavami.

Vojna v južni Afriki.

LONDON 23. (K. B.) »Reuters« javlja iz Pretorije dne 19. t. m.: Pozicijo Dewets-ovo so Buller, Braleant, Rundle in Methnen docela obkolili. Ako bo potrebno, se pridruži akeiji tudi Hamilton. — Rotha je izjavil, da je pripravljen k predaji. Temu pa nasprotuje Krüger, ki hoče na vsaki način ostati v deželi.

Trgovina in promet.

Zveza Baltičkega morja z belim morjem.

Časopis ruskega prometnega ministerstva priobčuje načrt inženjerja Timonov, ki namerja zvezati Baltičko morje z Belim s pomočjo rek, kanalov in jezer, ki so med obema zalivoma.

V ta namen bi se Neva, Zvir in druge reke, ki vežejo ta dva zaliva, regulirale v toliko, da bi po njih lahko plovile morske ladije; med seboj pa bi se reke zvezale s primernimi kanali.

Ako se ta načrt uresniči, imel bode v gospodarskem obziru veliko važnost in posebno blagodejno bo uplival na izvoz žita iz krajin ob Volgi.

Razun tega bo ta zveza tudi važnega strateškega pomena, ko se zgradi namevano rusko severno pristanišče ob murmanskem obrežju.

Vzhodne železnice.

Kakor poroča kor. biró dne 25. t. m. z Dunaja je občni zbor vzhodnih železnic soglasno odobril predloge upravnega sveta, glasom katerih je mej drugim razdeliti 4% dividendo s 16 frankov od delnice. Občni zbor je z nova izvolil izstopivše člene upravnega sveta.

Brzojavni in telefonski promet meseca maja 1900. — Na e. kr. brzojavnih postajah poštnege ravnateljstva tržaškega bilo je meseca maja 1900 in sicer:

na Primorskem:	
oddanih	52159
došlih	58202
tranzitujočih	158189
vseh brzojavk 268550	
od teh jih odpada na Trst sam:	
oddanih	35512
došlih	39218
tranzitujočih	145225
vseh brzojavk 219955	
na Kranjskem:	
oddanih	8106
došlih	9980
tranzitujočih	15932
vseh brzojavk 34018	

Telefonski promet:

V interurbanem telefonskem prometu bilo je pogovorov v istej dobi:

v Trstu	2065
» Opatiji	503
» Pulju	161
» Ljubljani	262
V lokalnem prometu govorilo se je:	
v Trstu	260000 krat
» Pulju	6787 »
» Gorici	5239 »
» Opatiji	2514 »
» Ljubljani	15950 »

Velika zaloga

solidnega pohištva in tapecarij
od oooooo
Viljema Dalla Torre v Trstu
Trg San Giovanni hšt. 5. (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.
Moje pohištvo donese srečo.

OBUVALA!

PEPI KRAŠEVEC

pri cerkvi sv. Petra (Piazza Rosario pod ljudsko šolo)

priporoča svojo

bogato zalogo raznovrstnega obu-

vala za gospode, gospe in otroke

Poštne naročbe se izvrše v tistem dnevu.

Odpošiljatev je poštne prosta.

Prezema vsako delo na debelo in drobno

ter izvršuje iste z največjo natančnostjo in

točnostjo po konkurenčnih cenah.

Za mnogobrojne naročbe se priporoča

Josip Stantič

čevlj. mojster

—————

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

—————

Bogat izbor v tapetarijah, zrcalih in

slikah. Ilustriran cenik gratis in franko

vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali žele-

znico brez da bi se za to kaj zaračunalo.

—————

Mala oznanila.

Pod to rubriko priinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nvč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 glđ. ter se plačujejo v četrtletnih anticipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nvč.

V Trstu.

Zaloga likerjev v sodčih in buteljkah.
Perhauc Jakob ulica Acquedotto 8
Zaloga vsakovrstnih vin in butelj. Postrežba točna, cene zmerne.

Krème.

Potočnik Fran ima gostilno v ulici Ireneo št. 2, toči istrsko, dalmatinsko in belo vipavsko vino ter Steinfeldsko pivo vsaki čas mrzle jedi. Odprto vedno do polnoči.

Obuvala.

Rehar Peter ulica Riborgo št. 26. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročilu.

Pekarne in sladčičarne.

H. Stibiel Piazzetta S. Giacomo št. 3 (Corso) filijalka ulica Riborgo 15. ima veliko pekarno in sladčičarno. Vedna zaloga vsakovrstnih tort, krokanov, konfetov, raznovrstnih sladčič v kosih in v skatljicah, finih biškotov, različnih likerjev in vin v buteljkah za poroke, birne, krste in druge slavnostne prilike. Vsakovrsten, vsak dan večkrat pečen fin in navaden kruh se razpošilja po pogodbi in naročilu franco na dom in trgovcem v razprodajo.

Jak. Perhauc Ulica Stadion št. 20, pekarna in sladčičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domači kruh v pecivo. Postrežba točna.

Ivan Pahor ulica Conti št. 2 ima veliko pekarno in sladčičarno 3 krat na dan svež kruh. Prodajalnica moke ter sprejema naročbe za vsakovrstno fino pecivo za vsakovrstne praznike ter druge svečane prilike. Se priporoča cenji, trgovcem za zalaganje kruha. Cene zmerne postrežba točna.

Kavarne.

Anton Šorli priporoča svoji kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ ki sti shajalščiki Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogi drugi časniki.

Trgovci.

Fran Hitty Ulica Barriera vecchia št. 13 prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij. Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Oglje in drva.

Muha Josip v ulici del Torro šte. 12 priporoča svojo dobro preskrbljeno zalogo oglja in raznega kuriva kakor premoga, koka, trdega lesa itd. Svoji k svojim!

Mlin na par.

Valentin Skočir ima v ulici Giulia št. 309 mlin na par, kjer melje vsakovrstne turščene moke. Trgovcem pošilja na dom točno in po najnižji ceni. Za zasebnike melje po nizki pristojbini. Za kakovost blaga se jamči.

Pohištvo.

Prva slovenska izdelovalnica in zaloga zasnovrstnega pohištva lastnega izdelka. Sprejemam naročbe po načrtu. Delo fino in trpežno, cene brez konkurence. Za množične naročbe se toplo priporoča svojim rojakom v mestu in na deželi v smislu gesla „svoji k svojim.“ Andrej Jug v Trstu ulica S. Lucia 14 (zadej e. kr. deželne sodnije.)

V Gorici.

Civilni in vojaški krojač.

C. kr. privilegirani kroji vsakemu koj razumijivi krojiti

Martin Poveraj v Gorici na Travniku št. 22 I. n. ima izbornu zalogo vsakovrste blaga za obleke iz inozemskih in avstrijskih tovarn in gotovih oblek, dežnikov in sobnih plaščev za vsako sezono. Vse po najnovejši modi.

Voščene sveče.

J. Kopač svečar v Gorici ulica Sv. Antona št. 7 izdeluje sveče iz pristnega čebelnega voska. Za pristnost jamči s 2000 k. Za obilne naročbe se priporoča prečistiti duhovščini, cerkvenim oskrbnitvom ter slavnemu občinstvu.

Tovarna nadplato (Schuhorth) tvorničko zalogo usnja in podplato, vse potrebščine za čevlarje, sedlarje, knjigovozne, itd. ter glavno zalogo voščila (biksa) družbe Sv. Cirila in Metoda v Ljubljani ima trdnja Ivan Drufovka Gorica Travniki 5 Filijalki v Komnu in Sezani. Ceniki zastoj in franco naročila točna.

Pohištvo in meblji.

Novoporočenci pozor! Velika zaloga vsakovrstnega pohištva, mebljev, okvirjev, ogledali stolic za jedilne sobe, blazin z različnimi tupecarijam in pohištvo za elegantne sobe. Sprejemanje vsakovrstnih naročil v svojo stroko spadajočih del. **Anton Breščak, Gorica, Gosposke ulice št. 14.** Prodaja proti primerni varščini tudi na obroke.

Dr. JOSIP MARTINIS doktor vsega zdravlilstva in specialist za očesne bolezni
ulica Valdirivo šte. 3. I. nadst.
Sprejema na domu vsaki dan od 8 do 8^{3/4} zjutraj in od 1 do 2 popoldne in eventuelno od 4—5 popoldne.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagaja, po cenah, da se ni bati konkurence.

100 do 300 goldinarjev

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika z razpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srčk. Ponudbe pod naslovom **Ludwig Oesterreicher v Budimpešti, VIII Deutshegasse. 8.**

HERA PROMETHEUS

DELNIŠKO DRUŠTVO ZA APNENI OGLJIK IN ACETILENSKI PLIN NA DUNAJU

Izvršuje napeljave za razsvetljavo s plinom in acetilenskim plinom za zasebnike in mesta v kakoršnih si bodi številnih plamenov.

Točno delo z jamčenjem za nepomankljiv učinek.

ŠEST ZLATIH KOLAJN

Zlata kolajna Berlin	1898	Zlata kolajna Budapest	1899
	99	Schiedam Haag	
Vratislava		Monakovo	

Izvršenih 2000 napeljav za zasebnike v vseh delih sveta.

Centralne napeljave v delovanju s približno 15000 plamenov.

Čistilni in sušilni sistem glasom privilegija nemškega cesarstva št. 98.762 in 108.244, ki zadošča najstrožjim zahtevam, se je dejanski uporabil z najodličnejšimi uspehi.

Apneni ogljik najprve vrste, ki daje največ plina, se prodaja po ugodnih cenah.

Glavni zastopnik

za Istro, Goriško, Trentinsko, Dalmacijo, Kranjsko, Italijansko, ter angleško Indijo
EDVARD TURECK V TRSTU.

Kathreiner

je samo pravi v znanih

Kathreinerjevih zavojih!

Zatoraj nikoli v odprtih ali v drugih za prevranje računajočih ponarejenih zavojih.

Kathreiner Kneippova sladna kava

je najokusnejša, kakor tudi edino zdrava in zraven tega najcenejša primes k bobovi kavi.

Kathreiner Kneippova sladna kava

bode z veseljem in z vedno raztočom učinkom v stotisoč družinah použita.

Kathreiner Kneippova sladna kava

je tam, kjer se zavoljo zdravja bobova kava prepove, najboljši nadomestek.

Dr. Rosa Balsam Praško domače zdravilo

iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi

je že več kakor 30 let obče znano, domače zdravilo vzbuja slast in odaja lahko. Z redno uporabo istega se prebavljanje krepi in ohrani.

Velika steklenica 1 glđ., mala 50 nvč. po pošti 20 nvč. več.

Varilo! Vsi deli embalaže nosijo zraven stoječo, postavno položeno varstveno znamko.

je staro, najprej v Pragi rabljeno domače zdravilo, katero varuje in ohrani rane čiste, vnetje in bolečine olajša in bladi.

V pušicah po 35 in 25 nvč., po pošti 6 nvč. več.

Glavna zaloga:

Lekarna B. Fragner-ja c. in kr. dvornega zalagatelja „pri črnem orlu“

Praga, Malastran, ogel Spornerejeve ulice.

Vsakdanje poštno razpošiljanje.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske, v Trstu v Lekarnah: G. Luciani, E. Leitenburg, P. Prendini, S. Serravallo, A. Sattina, C. Zanetti, A. Praxmarer.

Restavracija Mahorčič

v Divači

z obširnimi, krasnimi vrtom z lopami z nekaj njiv in travnikov, z lepimi sobami za ptujce in letovišnike z obširnim govejim in konjskim hlevom ter družimi gospodarskimi prostori, odda se vsled maloletnih dedičev

v najem

Podudbe sprejema in natančnejša pojasnila daje varuh Albin Strekelj v Skocijannu pošta Divača.

Costilna

Andemo de Franz

Via della Geppa št. 14.

toči izvrstno belo vipavsko ter istrsko in dalmatinsko črno vino. Dobra kuhinja, domače klobase. Gostilna je odprta vedno do 1. ure popolno. Za obilen obisk se priporoča

Jožef Furlan.

Na znanje!

Podpisani tržaški odvetniki javljajo svojim p. n. klientom, da ostanejo njih pisarne ob nedeljah v mesecih juliju in avgustu ves dan zaprte,

Dr. Josip Abram, dr. Gustav Gregorin, dr. Matej Pretner, dr. Otokar Rybač, dr. Mihael Truden.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 ¹ / ₄ %	30-dnevni odkaz 2 ¹ / ₂ %
30- " " 3 ¹ / ₄ %	3-mesečni " 2 ¹ / ₂ %
	6- " " 2 ¹ / ₂ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepot z dnem 24. junija, 28. junija in odnosno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

v vredn. papirjih 2¹/₂ % na vsako svoto. V napoleonih brez obresti.

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropave, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomostu, Czovec, Ljubljano, Linz, Olomeu, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

bitku 1¹/₂ % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske in italijanskih frankih, ali na po dnevnem kursu.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, — inozemski bankovci itd. po pogodbi.

Trgov.-obrtna registrovana zadruga

z neomejenim jamstvom.

V GORICI, semeniška ul. št. 1., I. nadst.

Obrestuje hranilne vloge, stalne, ki se nalože za najmanj jedno leto po 5%, navadne po 4¹/₂% in vloge na Conto-current po 3,60%. Sprejema hranilne knjižice družih zavodov brez izgube obresti ter izdaja v zameno lastne. Rentni davek plačuje zadruga sama.

Daje posojila na poroštvo ali zastavo na 5letno odplačevanje v tedenskih ali mesečnih obrokih, proti vkupitvi varščine na 10letno odplačevanje, v tekočem računu po dogovoru.

Sprejema zadržnike, ki vplačujejo delež po 300 kron po 1 krono na teden, ali daljših obrokih po dogovoru. Deleži se obrestujejo po 6,15%.

Vplačevanje vrši se osebno ali potom poloznic na čekovni račun šte. 842.366.

Uradne ure: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9—12. dopoldne.